

[Grethe Philip.]

Med hensyn til information er jeg enig i, hvad der er sagt både fra ministerens og fra andres side. Vi lægger megen vægt på, at den information fortsætter og ikke mindst, at den bliver effektiv over for de unge. Men vi mener også, at man må gå mere ind i en holdningsbearbejdelse, og her kommer jo spørgsmålet om forbindelsen mellem alkohol og arbejdsplads ind i billedet. Der har været noget forskellig opfattelse af det hos de ordførere, der har været heroppe. Nogle synes, at der ligger et problem, vi skal tage fat på, andre er meget ængstelige for at blande sig ind i det og siger, at det er noget, der skal overlades til arbejdspladserne selv.

Jeg vil gerne pointere, at jeg mener ikke, at vi fra lovgivningsmagtens side skal lovgive om alkohol på arbejdspladserne. Jeg gætter på, at jeg er helt enig med ministeren her; men jeg synes alligevel godt, at man måske kunne medvirke til en inspiration, og jeg synes også, det herfra skal siges, at det ville være ganske overordentlig ønskeligt, om arbejdsgivere og arbejderne og funktionærernes organisationer gik sammen om en nærmere drøftelse af dette problem. Man har en ubehagelig fornemmelse af, at der er nogle af organisationerne, der synes, at det er et tabueme, som man ikke kan drøfte. Jeg synes, de burde lægge den holdning om.

Vi skal have bedre muligheder landet over for behandling, og vi skal have bedre muligheder for at kunne gøre det diskret. Jeg vil specielt nævne spørgsmålet om detentionerne. Jeg har ikke haft lejlighed til at se dem selv, men rygterne går på, at de er ganske overordentlig ubehagelige opholdssteder, mere ubehagelige, end vi faktisk kan forsvare og hvad der kan være rimeligt i dagens Danmark. Hvad jeg her særlig vil nævne, er, at det vil være en oplagt opgave i forbindelse netop med detentionerne at have et hjælpepersonale, som, når rusen er dampet af, kunne træde i funktion og kunne tale med den pågældende og muligvis på det tidspunkt netop finde et menneske, som var modtagelig for rådgivning om afvænnning.

Jeg mener også, at vi skulle prøve at overveje, om man skulle få kontakt, hver gang politiet fik fat på en spritbilist; vi ved jo, at en del af dem – ikke alle – men en del af dem, der dømmes for spritkørsel, er folk, der er inde i et varigt overforbrug. Det var måske også en lejlighed til at få fat på personer i en situation, hvor de er modtagelige for vejledning.

Jeg vil til slut sige, at også på forskningens område mener jeg, vi bør sætte mere ind. Det, jeg har nævnt om statistikken, er for så vidt et led af forskningen. Man vil kunne forstå, at jeg på forskellige afgørende principielle punkter er enig med ministeren, men at jeg er bange for den minimalisering, som jeg synes, der ligger i redegørelsen, af problemets omfang og navnlig det, det kan udvikle sig til. Jeg synes, vi skal se på dette problem fra mange forskellige sider, og jeg håber, at indenrigsministeren stadig vil arbejde videre med det.

Inge Krogh (KrF):

Indenrigsministeren er ikke glad for denne alkoholdebat, som er fremkaldt af kristeligt folkepartis forslag om alkoholforanstaltninger, men det er et enigt retsudvalg, der har forlangt denne debat.

Folketinget bør ikke bruge en hel dag til at diskutere en enkelt sygdom, siger indenrigsministeren, men det bliver da så også kun en enkelt eftermiddag. Er det da en sygdom, vi diskuterer? Det er en sygdom med mange årsager og mange følger. Årsagen til den er først og fremmest, at der er indtaget en gift. Giften medfører mange problemer, bl. a. sociale problemer. Indenrigsministeren siger, at her har vi bilstandsloven, der hjælper alle uden hensyn til, hvordan nøden er opstået. Det er rigtigt, men man bør dog hjælpes med det ganske specielle alkoholproblem. Der er talt meget om Jeppe, der havde problemer. Nille havde vel også problemer, så derfor må det, som det også ligger i bilstandsloven, være hele familien, der skal omfattes af rådgivningen. Denne rådgivning må gives af personer, som kan gribe ind i selve alkoholproblematikken. Den kan gives af socialrådgivere, måske bedst på alkoholambulatorier, der helst er drevet af private organisationer med tilknytning til afholdsbevægelsen. Alkoholproblemet er et stort problem, idet 27 pct. af alle indlæggelser på psykiatriske hospitaler skyldes alkohol. Der gøres et meget stort arbejde på disse hospitaler, men de er beregnet til noget andet, til psykiske lidelser. Jeg må lige indskyde, at jeg selv har arbejdet med det, så jeg tager mig selv med i kritikken. Jeg har indtryk af, at arbejdet fungerer bedre på behandlingshjem. De behandlingshjem, jeg kender bedst, er oprettet af Blå Kors og KFUMs sociale arbejde, altså private hjem, og jeg tror, at sådanne mindre hjem, hvor man samles i grup-